

[Justitsministeren]

skridtspartiet ikke gør, må naturligvis medføre nogle forskelle i vores opfattelse af, hvordan lovgivningen skal og bør være indrettet.

Hr. Tom Behnke siger, at hvis der er en vilje, er der også en vej. Jo, jo, men for at kunne gennemføre lovændringer her i Folketinget kræves der 90 mandater, og det har været en naturlig ting, at de partier, som igennem den seneste årrække har stået bag den nuværende lovgivning på udlændingeområdet, også var de partier, der bar den videre. Hr. Tom Behnke har jo ikke været i stand til at anvise mig en løsning, der indebar, at både Fremskridtspartiet og Det Radikale Venstre ville være rede til at gennemføre de nødvendige ændringer af udlændingelovgivningen.

Med hensyn til ressourceproblematikken vil jeg erklære mig enig i det, fru Dorte Bennedsen sagde i en af de korte bemærkninger. Jeg mener, at det, vi yder på ressourceområdet, både af menneskelige og af økonomiske grunde er en god og rigtig disposition, idet det betyder, at mennesker, der søger asyl her i landet, kan forvente at få en hurtigere behandling, få en hurtigere afgørelse. Det har et menneskeligt aspekt, men sandelig også et økonomisk aspekt, som fru Dorte Bennedsen pegede på, og som det også er anført i lovforslaget.

Fru Sonja Albrink rejste på CD's vegne to spørgsmål, som jeg skal kommentere nærmere. Inden jeg gør det, vil jeg dog godt kommentere spørgsmålet om fingeraftryk og fotos, fordi flere ordførere, bl.a. fru Elisabeth Arnold, har været inde på det. Hertil er at sige, at det, vi gør, som fru Dorte Bennedsen rigtigt beskrev, er, at vi i udlændingeloven nu kodificerer den gældende praksis. Og i det omfang der måtte være tale om, at man på området i de kommende år lægger op til f.eks. indgåelse af EF-konventioner eller at udbygge nordisk samarbejde på området, vil det kræve en fornyet forelæggelse for Folketinget.

Men jeg vil godt for en ordens skyld minde om, at den norske socialdemokratiske justitsminister for kort tid siden i det norske Storting har fremsat et lovforslag om ændringer i den norske udlændingelov, der netop vedrører spørgsmål om fotos og fingeraftryk, og hvor man åbner op for, at der rutinemæssigt kan tages fotos og fingeraftryk, uden at der efter de gældende regler kræves en konkret mistanke. Der foreslås også en adgang til at registrere

fingeraftrykkene i et edb-baseret register. Og endelig vil den nugældende længstetid for fængslinger på 2 uger blive udvidet til 12 uger.

Jeg synes blot, det skal nævnes i marginen. Uden at jeg skal forsvare fru Dorte Bennedsen, vil jeg sige, at der er altså en partifælle i et nærliggende nordisk land, der har fremsat et forslag, som er mere vidtgående. Vi har sagt, at vi fastholder regelsættet, som vi kender det i dag, og bygger det ind i udlændingelovgivningen. Hvis der bliver tale om et yderligere behov på området, må vi drøfte det igen i Folketinget.

Til de to spørgsmål, som fru Sonja Albrink rejste, det første vedrørende uledsagede børn, vil jeg sige, at det er rigtigt, at det er et måske ikke talmæssigt, men menneskeligt set væsentligt spørgsmål. Det er også baggrunden for, at jeg for et stykke tid siden nedsatte et udvalg, der specielt skal se på denne problematik, og som jeg forventer vil have foretaget en kortlægning af de spørgsmål, som drejer sig om de uledsagede børn, umiddelbart efter sommerferien.

Som eksempel på nogle af de problemstillinger, der er, kan nævnes den politimæssige undersøgelse af barnets indrejse her i landet, indkvarteringen, hvordan der kan ydes omsorg og skabes tryghed for det enkelte barn, mens man venter på en afgørelse fra myndighederne, hvordan sagsbehandlingstiden og den dermed belastende præasylfase kan gøres så kort som muligt, og hvordan integrationsfasen kan tilrettelægges på den rigtige måde. Det er nogle af de spørgsmål, man beskæftiger sig med.

Det betyder ikke, at vi ikke allerede i forhold til disse mindreårige børn har gennemført en række forbedringer. Det er sådan, at i det omfang der begæres bisiddere under afhøring hos politiet, imødekommes det. Der er indrettet en særlig børneafdeling i Sandholm og i asylcentret Langerød, der er indrettet af Dansk Røde Kors netop med henblik på modtagefasen. Behandlingen af sager, der vedrører uledsagede mindreårige børn, går forud for andre sager i Direktoratet for Udlændinge. Og for de uledsagede små børn er der etableret børnehuse og bofællesskaber.

Der er altså taget en række initiativer, og spørgsmålet er så, hvordan vi kommer videre. Vi er meget opmærksom på, at dette er et væsentligt spørgsmål, som vi som sagt umiddelbart efter sommerferien vil orientere Retsudvalget om hvordan vi følger op.